

Margrete Auken (SF):

Der verserer en temmelig ubehagelig historie om, at SF skulle være løbet fra det, vi sagde ved førstebehandlingen af det forslag, der blev fremsat i sidste samling.

Ebba Strange lovede ikke, at der ville blive udstedt en blankocheck, så man blot kunne sætte drænrøret ned i statskassen. Ebba Strange lovede ved den lejlighed, at man ville bringe sagen i orden for Danmarks vedkommende, og at man ville hjælpe hr. Lisborg så godt, man kunne. Men der er aldrig blevet sagt – det står heller ingen steder, og jeg har også talt med Ebba Strange siden hen – at nu kunne vi bare sætte os i lommen på en samling amerikanske advokater.

Jeg ved ikke, om jeg er helt enig med hr. Holger Graversen i, at vi altid skal tro på, hvad vores embedsmænd siger til os. Det er et kønt synspunkt; men jeg vil ikke uden videre gøre det til mit eget. Men jeg vil gerne tro på det, hr. Tom Behnke siger om amerikanske advokater, og det er i sig selv fuldt tilstrækkeligt til, at det – for nu at bruge hr. Tom Behnkes egne vendinger – vil være dybt umoralsk, hvis vi her i dette Folketing sagde: Det er i orden, der er simpelt hen åbnet for kassen, og nu kan de amerikanske advokater hente alt det, de vil have, hjem fra den danske statskasse. Det ville have været en skandale, hvis vi havde gjort det.

Jeg mener, at Tom Lisborg har fået meget, meget, meget mere end mange mennesker i Danmark, der er kommet i en langt værre klemme, og hvor vi har været klar over, at der er begået et overgreb. Her kan vi ikke engang være sikre på, at der er begået et overgreb. Der er sket en fejl, og det må så være, hvad det er. Jeg synes ikke, det på nogen måde vil være forsvarligt at gå videre, end vi har gjort, og jeg synes, det er flot, at han allerede nu får en sum, der vistnok svarer til 500.000 kr. Det er en fin kulance.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er, som om vi her i Folketinget lige for tiden er ved at gøre rent bord i nogle sager, og det er vi glade for i Det Radikale Venstre. I går fik vi en meget stor og meget ubehagelig sag af vejen, nemlig blødersagen, og i dag er vi parate til pr. kulance at hjælpe en anden person, som er kommet i klemme i systemet, nemlig hr. Tom Lisborg. Hr. Tom Lisborg er kommet i klemme i systemet i USA på baggrund af, at han er dansker og derovre er blevet tillagt en forkert far.

Med vores anden behandling i dag af Fremskridtspartiets beslutningsforslag, som vi afviser, baner vi vejen for, at Finansudvalget omsider kan bevilge et aktstykke, hvori der afsættes en totalramme på 500.000 kr., som gør, at hr. Tom Lisborg kan få banet vejen for, at han bliver tillagt sin rigtige far.

Som et resultat af forhandlingerne her i salen og i Retsudvalget er der nu en utvetydig politisk afklaring af, hvilke udgifter den danske stat bør afholde og ikke bør afholde i denne ulykkelige sag. Et meget stort flertal i Folketinget finder – alt taget i betragtning og, som jeg sagde, ud fra kulancemæssige betragtninger – at staten bør betale for de udgifter, hr. Lisborg kan dokumentere eller sandsynliggøre at han har haft til advokatsalærer, korrespondance, informationsøgning og rejser i sagens anledning – et beløb, som pr. 24. marts 1994 blev anslået til 320.000 kr.

Derudover bør staten betale for, at registreringen af hr. Lisborg i det forkerte bo kan blive slettet, og der er afsat to poster til dette formål. Det ene beløb er anslået til at andrage 5.000 dollar eller ca. 31.000 kr., og derudover er der afsat et beløb på 8.600 dollar eller ca. 53.000 kr., så man kan tilbagebetale den arv, som er udbetalt af den forkerte faders bo. Disse to poster andrager således i alt ca. 84.000 kr.

Når vi lægger alle de beløb sammen, jeg har nævnt her, når vi frem til, at der inden for rammen på de 500.000 kr. er et overskydende beløb på 96.000 kr. Det er den elastik, som kan anvendes, hvis det bliver så dyrt, som nogle hævder, at finde en advokat i USA, der skal hjælpe med at få slettet hr. Lisborg i det forkerte bo.

Jeg vil dog foreslå, at vi for at undgå, at en ny og energisk advokat søger at påføre statskassen unødvendige udgifter, skal gøre det, som udenrigsministeren har anført i et svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 4. Vi skal sørge for, at New York-generalkonsulatets advokatforbindelse for Udenrigsministeriets regning og uden for aktstykkets rammer får til opgave at følge sagen alene med henblik på at kontrollere udgifterne. Derved skulle det bedre kunne sikres, at staten alene kommer til at betale for de udgifter, Finansudvalget tiltræder, og som udelukkende knytter sig til den sletning, Folketinget og regeringen er enige om at betale. Jeg forstår også, at den tidligere advokat er indstillet på at yde den bistand, som en eventuel ny advokat måtte have behov for.

Da aktstykket alligevel skal fremsættes, fordi udgifterne ikke har kunnet afholdes i finansåret